

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/40/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218011639
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7218011639.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Majerníka na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 16. septembra 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 23.01.2025 sp. zn. K2-7T/81/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu

Obžalovanému:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C.,
D. XX

ukladá

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Mestský súd Košice rozsudkom sp. zn. K2-7T/81/2018 zo dňa 23. januára 2025 obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX uznal vinným za skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v C. v byte na ul. Lesníckej č. 9 dňa 28.05.2018 v čase okolo 19.30 hod. pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol svoju družku E. D. F., nar. XX.XX.XXXX, a to tým spôsobom, že vošiel do bytu, zamkol vstupné dvere zvnútra a kľúče zahodil do inej izby, pričom ju držal za rameno a ťahal ju na gauč do obývačky, kde ju začal päšťou a fackami biť po tvári, následne jej doniesol papier a pero a prikázal jej napísať list, v ktorom uvedie, že ju zabil, súčasne pred ňou nahlas s nožom v ruke premýšľal, či ju zabije pištoľou, či ju obesí, podreže, dopichá alebo podreže žily, aby vykrvácala s tým, že si má sama vybrať ako chce zomrieť, že bez nej nevie žiť a umrú spolu vo vani, na čo šiel napustiť vaňu, pričom túto

situáciu poškodená využila a z bytu utiekla, kde týmto svojim konaním u nej vzbudil dôvodnú obavu z uskutočnenia jeho vyhrážok, pričom v dôsledku spôsobených zranení poškodená utrpela hydraulickú zlomeninu spodiny ľavej očné, trieštivú zlomeninu prednej steny ľavej čeľustnej dutiny s malým posunom úlomkov, poranenie ľavého podočnicového nervu a viacpočetné ľahké pomliaždenia ľavej hornej končatiny a viacpočetnými krvnými podliatinami s obvyklou dobou liečenia a práceneschopnosťou od 28.05.2018 do 01.09.2018, t.j. 97 dní.

Za to mu súd uložil podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výroky o trestoch a spôsobe ich výkonu trestného rozkazu Mestského súdu Košice sp. zn. 2T 5/2024 zo dňa 25.1.2024, ppl. 27.4.2024, rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 55T/7/2023 z 23.5.2024, ppl. 8.6.2024 a trestného rozkazu Mestského súdu Košice sp. zn. 1T 41/2024 zo dňa 27.6.2024, ppl. 30.7.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, výroky o náhrade škody uvedené v týchto rozhodnutiach ostávajú nedotknuté.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej E. D. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C., A. G. X škodu vo výške 2.862 € (dvetisícosemstošesťdesiatdva Eur).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému UNION zdravotná poisťovňa, Karadžičova 10, Bratislava, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 3.763,39 € (tritisícosemstošesťdesiattri Eur a tridsaťdeväť centov).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa pobočka Košice, Festivalové námestie č. 1, Košice, 041 84, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 2.125,20 € (dvetisícstodvadsaťpäť Eur a dvadsať centov).

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, prokurátor zahlásil odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na úvahy mestského súdu, za základe ktorých bol uložený napádaný trest, pričom uviedol, že s touto argumentáciou mestského súdu sa nestotožňuje a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici trestnej sadzby stanovenej za trestný čin najprísnejšie trestný, t. j. v trvaní 5 rokov považuje za je neprimeraný povahy spáchanej trestnej činnosti, ako aj vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného.

Má za to, že Mestský súd Košice pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného nepostupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trest má plniť vo vzťahu k spoločnosti ochrannú funkciu a okrem prvku represie má obsahovať aj prvok individuálnej a generálnej prevencie. Ochranná funkcia trestné právo charakterizuje ako krajný prostriedok ochrany spoločnosti pred konaniami, ktorých protispoločenský charakter je najzávažnejší. Zákonodarca zároveň ustanovil, že úlohou preventívnej funkcie je ochrana spoločnosti z hľadiska predchádzania páchania trestných činov a činov inak trestných, pôsobením trestu na konkrétneho páchatel'a (individuálna prevencia) a zároveň prostredníctvom tohto páchatel'a na celú spoločnosť a na potencionálnych ďalších páchatel'ov (všeobecná, generálna prevencia).

Taktiež Mestský súd Košice sa dôsledne neriadil ustanovením § 34 ods. 4 veta prvá a posledná Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Vzhľadom na povahu spáchaného skutku obžalovaným, pri ktorom došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví blízkej osobe - poškodenej E. D. F., považuje uloženie súhrnného nepodmienečného trestu na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby u obžalovaného za nedostačujúce a neprímerane mierne.

Tu je nevyhnutné zdôrazniť, že obžalovaný svojim závažným protiprávnym konaním porušil najmä záujem štátu na ochrane ľudského zdravia, pričom treba poukázať aj na tú skutočnosť, že vykonaným dokazovaním bolo bezpochyby preukázané, že následkom fyzického útoku na poškodenú, ktorej sa obžalovaný vyhrážal aj zabitím so zbraňou, bolo nielen spôsobenie konkrétnych posudzovaných zranení (zlomenín viacerých tvárových kostí), ale i následný vznik posttraumatickej stresovej poruchy s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 97 dní.

Ako vyplýva z odpisu z registra trestov, obžalovaný A. B. bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Mestského súdu Košice sp. zn. 1T 41/2024 z 27.06.2024, právoplatným dňa 30.07.2024 bol odsúdený za trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2, ods. 5 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov vrátane obmedzenia spočívajúceho v zákaze účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávk a povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa o zamestnanie uchádzať.

Teda má za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného - jeho predchádzajúce odsúdenia, ako aj vzhľadom na charakter a druh tejto závažnej trestnej činnosti a následok spôsobený poškodenej E. D. F., súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery nepostupoval v súlade s vyššie citovanými zásadami ukladania trestov a obžalovanému uložil trest neprímerane mierny na dolnej hranici trestnej sadzby stanovenej za trestný čin najprísnejšie trestný, ktorý nedostatočne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a neplní z hľadiska svojho účelu funkciu individuálnej a generálnej prevencie na ochranu spoločnosti.

Vzhľadom na uvedené preto navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil v zmysle § 321 ods. 3 Trestného poriadku napadnutý výrok prvostupňového súdu o uložení trestu a v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením pre účely výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, resp. aby súd druhého stupňa vrátil vec Mestskému súdu Košice na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade odvolania prokurátora, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil že odvolanie prokurátora síce nie je dôvodné, avšak pri ukladaní trestu došlo k pochybeniu zo strany súdu.

Preskúmaním spisového materiálu a podaného odvolania má odvolací súd za to, že mestský súd vykonal v dostatočnom rozsahu zákonné dokazovanie zamerané na náležité objasnenie všetkých skutočností, relevantných pre uloženie zákonného trestu, na základe ktorého potom aj zistil správny skutkový stav veci, avšak pri vyhodnocovaní zistených skutočností došlo k pochybeniu v otázke posudzovania súbehu trestných činov, za ktoré bol obžalovaný právoplatne odsúdený v iných trestných konaniach a vo vzťahu ku ktorým prvostupňový súd rušil uložené tresty, v dôsledku čoho došlo k nesprávnemu ukladaniu súhrnného trestu. V predmetnej trestnej veci totiž bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok dňa 25.6.2020, ktorý bol síce následne zrušený, avšak práve toto odsúdenie spôsobilo že ostatné skutky, ktoré mestský súd hodnotil ako spáchané v súbehu s predmetným skutkom, boli vlastne spáchané po tomto rozsudku a na základe toho nešlo o súbeh ale recidívu. Preto bolo potrebné ukladať samostatný trest.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky prokurátora tieto súd vyhodnotil s ohľadom na skutočnosť, že v danom prípade nemalo ísť o ukladanie súhrnného trestu a dospel k záveru, že sa nemožno stotožniť s názorom odvolateľa, že vzhľadom na povahu spáchaného skutku, pri ktorom došlo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví v podobe posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej, ktorá bola blízkou osobou bolo potrebné ukladať trest prísnejší trest, než je trest ukladaný na dolnej hranici trestnej sadzby. Všetky tieto skutočnosti vo svojej podstate zakladali samotnú právnu kvalifikáciu skutku ako celku a preto nebolo potrebné ešte raz osobitne pre tieto skutočnosti zvyšovať výmeru trestu nad dolnú hranicu trestnej sadzby. Dokonca ani osoba obžalovaného a jeho predchádzajúce odsúdenia neodôvodňovali ukladanie trestu nad dolnú hranicu trestnej sadzby z dôvodu, že aj keď má obžalovaný 9 záznamov v registri trestov. Prvých 6 odsúdení, ktoré v skutočnosti predchádzajú spáchaniu predmetného skutku, majú povahu, že sa na páchatel'a hľadí, že nebol odsúdený. Ostatné záznamy sa týkajú skutkov a odsúdení, ktoré nasledovali po tomto skutku a predstavujú recidívu páchatel'a. Preto ani predchádzajúci život

obžalovaného pred spáchaním tohto súdeného skutku, nezakladal dôvod na ukladanie trestu nad dolnú hranicu trestnej sadzby. Z týchto dôvodov sa odvolanie prokurátora javilo krajskému súdu ako nedôvodné a trest odňatia slobody ukladaný mestským súdom obžalovanému vo výmere 5 rokov so zaradením do stavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vyhodnotil súd ako primeraný a zákonný.

Dôvodom, pre ktorý odvolací zrušil napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu bolo, že ďalšie skutky, pre ktoré bol ukladaný súhrnný trest boli spáchané až po tom, čo bol v tejto veci vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok a preto nemohlo ísť o súbeh a ukladanie súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, v dôsledku čoho napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Preto odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku a keďže prvostupňový súd inak vyčerpávajúco objasnil všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o treste, mohol odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodnúť a uložiť obžalovanému trest bez potreby zrušenia a vrátenia veci mestskému súdu.

V predmetnej veci ide o súbeh dvoch trestných činov a to zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. z ktorých je najprísnejší zločin v zmysle § 155 ods. 2 Tr. zák. za ktorý Trestný zákon ustanovuje trestnú sadzbu 5 až 12 rokov a preto podľa tohto ustanovenia súd aj ukladal trest odňatia slobody. Pri ukladaní trestu súd zohľadňoval to, že obžalovaný spáchal skutok v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona.

Pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného bral súd do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobu obžalovaného, jeho doterajší život ako aj možnosť jeho nápravy.

Z vykonaného dokazovania mal aj odvolací súd za preukázané, že obžalovaný spáchal druhovo závažnú násilnú trestnú činnosť, ktorou spôsobil ťažkú ujmu na zdraví poškodenej, ktorá bola v čase skutku chránenou osobou a navyše svojimi vyhrážkami vzbudil u nej aj dôvodnú obavu, pričom išlo o spáchanie skutku so zbraňou, čím porušil dôležité chránené záujmy a to záujem štátu na ochrane ľudského zdravia a pokojného občianskeho spolunažívania. Závažnosť spáchaných trestných činov bola zvyšovaná naplnením osobitných kvalifikačných znakov a to závažnejším spôsobom konania – so zbraňou a na chránenej osobe – blízkej osobe, čo nachádzalo svoje vyjadrenie vo zvýšenej trestnej sadzbe. Obžalovaný nebol z miesta bydliska bližšie hodnotený a podľa charakteristiky z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice mu počas výkonu väzby nebola udelená žiadny disciplinárna odmena a ani trest.

V registri trestov má obžalovaný síce 9 záznam, avšak pri 6 odsúdeniach, ktoré predchádzali spáchaniu daného skutku sa na neho hľadí, že nebol odsúdený a zvyšné odsúdenia sa týkali skutkov, ktoré spáchal následne, ako recidívu k skutku, ktorý je predmetom tohto konania. Z uvedeného dôvodu súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť, že pred skutkom viedol riadny život podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a súčasne mu priznal jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko v posudzovanej veci ide o súbeh dvoch trestných činov, takže išlo o vyrovnaný pomer poľahčujúcej a príťažujúcej okolností.

Po zohľadnení všetkých uvedených skutočností dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu postačuje jeho uloženie na dolnej hranici trestnej sadzby a preto uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Za účelom výkonu trestu súd zaradil obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním daného skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest v dostatočnej miere ochráni spoločnosť pred obžalovaným a najmä bude výchovne pôsobiť na obžalovaného, aby viedol riadny život a tiež odradí iných páchatel'ov od páchania takejto trestnej činnosti.

To boli dôvody, pre ktoré sa rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.